

Ontwerp van decreet betreffende de fiscale gunstmaatregelen verbonden aan natuurbeheerplannen

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Situering

In het kader van de Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG) en de Habitatrichtlijn (Richtlijn 93/43/EEG) moet het Vlaams Gewest bepaalde doelstellingen in het kader van het natuurbehoud halen. De Europese richtlijnen zijn omgezet in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, hierna het Natuurdecreet. Het belangrijkste aspect daarbij is het zogenaamde 'instandhoudingsbeleid', gericht op de instandhouding, het herstel of de ontwikkeling van Europees te beschermen habitats en Europees te beschermen soorten. De in dit decreet geregelde natuurbeheerplannen vormen een essentieel instrument om de burger te betrekken bij het natuurbehoud en om deze Europese doelstellingen te realiseren.

Het instandhoudingsbeleid kent een grondige verankering in de regelgeving, met name in het Natuurdecreet en het Instandhoudingsbesluit van 20 juni 2014. In de vrijwillige fase, zoals bepaald in artikel 8 van het Instandhoudingsbesluit, wordt het behalen van de doelstellingen nagestreefd door op vrijwillige basis natuurbeheerplannen af te sluiten met de betrokken actoren: natuurverenigingen, private eigenaars enz. De niet gerealiseerde doelstellingen zullen moeten verwezenlijkt worden via dwingende acties, bijvoorbeeld onteigeningen. Om deze maatregelen te vermijden, is het van cruciaal belang dat het afsluiten van natuurbeheerplannen voor onbebouwde onroerende goederen maximaal wordt gestimuleerd.

Het gewijzigd Natuurdecreet biedt de rechtsgrond voor een grondige herziening van de subsidies. Het voorliggende decreet bouwt hierop verder. Geïnspireerd door de Nederlandse Natuurschoonwet, die sinds 1928 een goed werkend systeem van fiscale stimuli voor natuurbeheer kent, wenst het Vlaams Gewest door het invoeren van fiscale voordelen nog meer eigenaars te stimuleren om vrijwillig een natuurbeheerplan af te sluiten. Het decreet voorziet daarom in een fiscaal voordeel voor de onroerende voorheffing, de erfbelasting, de schenkbelasting en de verkooprechten gekoppeld aan het afsluiten van een natuurbeheerplan.

Het Natuurdecreet voorziet vier soorten natuurbeheerplannen: type één, type twee, type drie en type vier. Vanaf type twee moeten er maatregelen worden genomen om een hogere natuurkwaliteit te bereiken. Een natuurbeheerplan type drie legt nog meer doelstellingen op dan een type twee natuurbeheerplan en gaat voor de hoogste natuurkwaliteit. Een type vier natuurbeheerplan, de status van een erkend natuurreservaat, geeft de meeste garantie op een duurzaam beheer, omdat de beheerder vrijwillig een erfdiensbaarheid tot algemeen nut die rust op de grond, heeft aanvaard.

De nieuw ingevoerde vrijstellingen hebben een dubbel doel:

1° ten eerste, eigenaars van natuureigendommen ertoe aanzetten om een hoger ambitieniveau na te streven door te kiezen voor een hoger type natuurbeheerplan. Zoals bepaald in artikel 16ter van het Natuurdecreet kan de eigenaar van een privaat terrein die er voor kiest om aan natuurbeheer te doen zelf zijn ambitieniveau kiezen. Enkel

binnen het Vlaams Ecologisch Netwerk of een speciale beschermingszone moet ten minste voldaan worden aan de voorwaarden voor type twee. Een hoger type natuurbeheerplan zal ervoor zorgen dat er zo veel mogelijk doelstellingen worden gerealiseerd en dat er meer garanties zijn op lange termijn voor natuurbehoud. Aangezien bij natuurbeheerplannen vanaf type twee bepaalde doelstellingen moeten worden behaald, worden er vanaf dit type fiscale voordelen toegekend en worden er meer fiscale voordelen toegekend naarmate men kiest voor een hoger type natuurbeheerplan;

2° ten tweede, beogen de maatregelen eigenaars te stimuleren om zo snel mogelijk te starten met het opstellen van een natuurbeheerplan. Dit is cruciaal om de vrijwillige fase maximaal te benutten zodat gedwongen maatregelen zo veel mogelijk worden vermeden. Daarom wordt er naast de bestaande vrijstelling van erfbelasting ook een vrijstelling van schenkbelasting ingevoerd met als doel een schenking fiscaal voordeliger te maken dan een erfenis. Op die manier worden eigenaars van natuureigendommen, die ook relevant zijn voor het behalen van de Europese natuurdoelstellingen, gestimuleerd om al bij leven te beslissen om eigendommen te schenken aan personen of organisaties die aan natuurbeheer doen.

Concreet kunnen volgende fiscale voordelen worden verleend:

1° een gehele of gedeeltelijk vrijstelling van de erfbelasting voor een natuurbeheerplan type twee, drie en vier;

2° een gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de schenkbelasting voor een natuurbeheerplan type twee, drie en vier;

3° een gehele vrijstelling van de verkooprechten voor een natuurbeheerplan type 4;

4° een gehele vrijstelling van de onroerende voorheffing voor een natuurbeheerplan type vier.

Het fiscaal voordeel dat verkregen wordt door de gehele of gedeeltelijke vrijstelling van erfbelasting, schenkbelasting of verkooprechten wordt wel degelijk verleend als een fiscale vrijstelling (zoniet zou de te vorderen belasting hier mee geen rekening kunnen houden), maar eens verleend meteen ook geacht een (fictieve) subsidie te zijn. Het betreft geen effectieve subsidie, maar een fictieve. Als de voorwaarden niet (meer) voldaan zijn, is er immers geen sprake meer van een fiscale vrijstelling, maar moet het genoten fiscaal voordeel juist terug in de Vlaamse schatkist geraken. Daar het agentschap Natuur en Bos het best geplaatst is om de controle van de voorwaarden te doen, is het logisch dat er een "omzetting" is van de vrijstelling naar een fictieve subsidie. Bij een eventuele terugvordering is er dan geen sprake meer van een geldende fiscale vrijstelling maar van een (deels) terug te vorderen subsidie. Op dat moment zijn ook de specifieke procedurebepalingen voor fiscale geschillen niet meer van toepassing. De gemeenschappelijke bepalingen uit het Gerechtelijk Wetboek zijn dan (terug) van toepassing. De discussie zou dan immers ook niet meer gaan om het al dan niet verkrijgen van een fiscale vrijstelling, maar wel om het al dan niet naleven van een verplichting omtrent het bosbeheer, met als gevolg het (deels) verliezen van een voordeel en de terugvorderbaarheid van de subsidie, waarvoor de burgerlijke rechtbank (vrederechter of rechtbank eerste aanleg, naargelang de gevorderde som) bevoegd is. Het voordeel blijft behouden indien gedurende een periode van vierentwintig jaar een natuurbeheerplan van kracht is voor het onroerend goed waarop het fiscaal voordeel betrekking heeft. Deze vierentwintigjarige termijn is gebaseerd op de looptijd van de natuurbeheerplannen.

Indien in de loop van deze vierentwintigjarige periode het natuurbeheerplan wordt opgeheven, zij het vrijwillig of verplicht, of het beheer ervan wordt overgenomen door de Vlaamse regering, dan zal het toegekend fiscaal voordeel teruggevorderd worden a rato van de nog resterende periode van vierentwintig jaar.

Wanneer het natuurbeheerplan afloopt gedurende deze vierentwintigjarige periode zal een hernieuwing van het natuurbeheerplan aangevraagd en toegekend moeten worden. Indien de hernieuwing niet wordt aangevraagd of niet wordt goedgekeurd omdat de voorwaarden niet zijn voldaan, gaan de fiscale voordelen verloren. Indien de aanvraag tot hernieuwing wordt goedgekeurd, blijven de fiscale voordelen behouden.

Voor de erfbelasting, de schenkbelasting en de verkooprechten wordt het voordeel ook verleend wanneer er nog geen natuurbeheerplan is goedgekeurd. De periode tussen respectievelijk het overlijden van de erflater, de schenkingsakte en de authentieke akte tot aan het goedkeuren van het natuurbeheerplan, ten belope van maximaal 4 jaar, telt in deze gevallen mee voor de bepaling van de termijn van 24 jaar. De respectievelijke erfgenaam, legataris, begiftigde of koper dient een overeenkomst sluiten met het Agentschap Natuur en Bos waaruit de intentie blijkt om een natuurbeheerplan van minstens type twee af te sluiten.

De onroerende voorheffing is een directe belasting die jaarlijks wordt geheven. Het fiscaal voordeel wordt niet toegekend aan natuurbeheerplannen in aanvraag, enkel aan effectief goedgekeurde natuurbeheerplannen. In tegenstelling tot de andere belastingen waarvoor er een vrijstelling wordt voorzien is de onroerende voorheffing een belasting die jaarlijks wordt geheven. Voor deze vrijstelling is het dus mogelijk om jaarlijks te evalueren als er nog voldaan wordt aan de voorwaarde van het bestaan van een goedgekeurd natuurbeheerplan. Daarom werd ervoor gekozen om deze vrijstelling op een andere manier toe te kennen.

Het goedgekeurde natuurbeheerplan speelt een belangrijke rol bij de fiscale voordelen die het voorwerp uitmaken van dit ontwerpdecreet. Het leidt geen twijfel dat de vrijstelling in casu wordt ingevoerd bij decreet. Op dat vlak wordt duidelijk gehandeld in overeenstemming met het legaliteitsbeginsel als vervat in artikel 172, tweede lid, van de Grondwet. De regeling in het voorliggende decreet voorziet inderdaad dat het bestaan van een goedgekeurd natuurbeheerplan geldt als voorwaarde om in aanmerking te komen voor de vrijstelling. Die voorwaarde moet worden gezien als een feitelijk element dat moet aanwezig zijn om van de vrijstelling te kunnen genieten, en dat feitelijk element (er bestaat een goedgekeurd natuurbeheerplan of er bestaat geen goedgekeurd natuurbeheerplan) wordt duidelijk weergegeven in de decreettekst zelf. Dat de loutere bestuurshandeling van de administratieve goedkeuring van een natuurbeheerplan op zich niet door de decreetgever gebeurt, doet geen afbreuk aan het feit dat de voorwaarde zelf van het bestaan van een goedgekeurd natuurbeheerplan op zich wel in het ontwerpdecreet is weergegeven. Dat een bepaald feitelijk element op zichzelf niet geheel binnen de macht van de decreetgever ligt, vormt geen probleem zo lang het feitelijk element op zich maar duidelijk beschreven is door de decreetgever, wat hier het geval is. De regeling inzake natuurbeheerplannen kent een duidelijk en uitvoerige decretale basis in hoofdstuk IV, afdeling 2 (artikel 16bis – 16duodecies) van het natuurdecreet van 21 oktober 1997. Verdere uitvoering van die bepalingen vond plaats via het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten. Het is te verantwoorden dat het toekennen van de vrijstellingen in kwestie gekoppeld wordt aan het bestaan van een goedgekeurd natuurbeheerplan. Een goedgekeurd natuurbeheerplan is het centrale aanknopingspunt in de hele regeling inzake geïntegreerd beheer ten behoeve van het natuurbehoud (waar de vrijstellingsregeling in het decreet deel van uitmaakt). Het beschikken over een goedgekeurd natuurbeheerplan en het correct uitvoeren van dat natuurbeheerplan is de wijze bij uitstek om tot uiting te brengen dat er aan natuurbeheer wordt gedaan op een zodanige wijze dat het kan worden verantwoord dat bepaalde fiscale vrijstellingen kunnen worden voor toegekend.

De fiscale voordelen die worden ingevoerd via dit ontwerpdecreet, komen gedeeltelijk ter vervanging van enkele bestaande fiscale voordelen voor natuur en bos. Deze laatste maakten deel uit van enkele grondige wijzigingen die in 2003 aan het Natuurdecreet en het Bosdecreet werden aangebracht. Eén van de destijds ingevoerde maatregelen betrof de vrijstelling van erfbelasting voor beheerplannen die voldoen aan de criteria duurzaam bosbeheer, ook wel bekend als uitgebreide bosbeheerplannen. Tot 2003 werden er namelijk nauwelijks uitgebreide bosbeheerplannen opgesteld voor private eigendommen. Eind 2016 was er echter voor meer dan 10.000 hectare privaat bos een goedgekeurd uitgebreid bosbeheerplan. Dit lijkt erop te wijzen dat de invoering van deze fiscale maatregel op zijn minst heeft bijgedragen aan de totstandkoming van een gedragswijziging op dit vlak. De hervormingen die worden voorgesteld in dit ontwerpdecreet beogen dit effect verder te versterken en uit te breiden naar open natuur.

Er is geen reden om aan te nemen dat dit effect niet zou blijven doorwerken ten gevolge van de vrijstellingen die nu worden voorgesteld. De fiscale voordelen zijn namelijk complementair aan de mogelijkheid om subsidies te verkrijgen voor het voeren van geïntegreerd natuurbeheer. Mede doordat die subsidies niet de volledige kosten van het beheer dekken, is er meer nodig om het concept aantrekkelijk te maken voor die beheerders. Deze fiscale voordelen worden daarom beschouwd als een compensatie voor het ter beschikking stellen van terreinen in functie van natuurbehoud. De aantrekkelijkheid ervan zal waarschijnlijk het grootst zijn voor eigenaars van terreinen waar nu al enige natuurwaarde op aanwezig is, en/of die door hun ligging of ruimtelijke bestemming beperkte gebruiksmogelijkheden hebben. Door vervolgens gericht en planmatig aan natuurbeheer te gaan doen, wat gegarandeerd wordt door de voorwaarde om een natuurbeheerplan op te stellen, zal de natuurwaarde van die terreinen sterk verhoogd kunnen worden.

De vrijstellingen voor erfbelasting, m.n. voor eigendommen in het VEN of voor bossen die voldoen aan de criteria duurzaam bosbeheer, worden afgeschaft, net zoals het belastingkrediet van 2,5% van het kadastraal inkomen voor eigendommen in het VEN. Er wordt echter een ruimer arsenaal aan fiscale instrumenten ingezet in vergelijking met de bestaande situatie. Eigenaars die ervoor kiezen om zich in te zetten voor natuurbeheer in Vlaanderen door het opstellen van natuurbeheerplan type twee of hoger zullen door dit decreet meer mogelijkheden hebben om te genieten van fiscale voordelen zoals in onderstaande tabel wordt aangegeven.

Vrijstellingen in het kader van een natuurbeheerplan	Type 2	Type 3	Type 4
Erfbelasting	50%	75%	100%
Schenkbelasting	75%	100%	100%
Verkooprecht			100%
Onroerende voorheffing			100%

Het is daarom belangrijk om te besluiten dat ook de eigenaars die nu van een bepaald fiscaal voordeel genieten door de hervorming van het fiscaal instrumentarium in functie van natuur en bos het voordeel kunnen behouden afhankelijk van de keuze voor het type beheerplan.

Overeenkomstig artikel 3, 4°, 5°, 6° en 8°, en artikel 4, §1 en §2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van gemeenschappen en de gewesten, zoals laatst gewijzigd bij bijzondere wet van 6 januari 2014 tot uitbreiding

van de fiscale autonomie van de gewesten en tot financiering van de nieuwe bevoegdheden, kan het Vlaams Gewest autonoom de tarieven, de heffingsgrondslag en de voordelen bepalen voor voornoemde belastingen en rechten.

2. Uitgebrachte adviezen

2.1. Minaraad/SALV

Het gezamenlijke advies van Minaraad en SALV kan als volgt beoordeeld worden en geeft aanleiding tot de volgende aanpassingen.

- De Raden vragen onderbouwing van de totale financiële impact van het ontwerp van decreet. In de nota aan de Vlaamse Regering die werd gevoegd bij de eerste principiële goedkeuring werd de budgettaire weerslag van het ontwerp van decreet besproken. Hierbij wordt al verwezen naar de volatiliteit waaraan de ramingen onderhevig zijn. Gezien er slechts voor een beperkt aantal jaren werkelijke cijfers beschikbaar zijn, kan de invloed van toevallige of eenmalige factoren niet uitgesloten worden en blijft het nodig om via ramingen de budgettaire impact in te schatten. Daarvoor is beroep gedaan op bepaalde parameters, zowel op fiscaal vlak (aanslagvoeten, generatiewissel, ...) als op vlak van natuurbeheer (oppervlakte (natuur)beheerplannen, type eigenaar, ...). Voor de 'natuur'-parameters werden dezelfde veronderstellingen gebruikt als bij het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de subsidiëring van geïntegreerd natuurbeheer.
- De Raden vragen om een evaluatie te voorzien om na te gaan of de doelen van het ontwerp van decreet bereikt zullen worden. Aan het Agentschap voor Natuur en Bos wordt de opdracht gegeven om de gevraagde evaluatie (resultaat van het verbreden van natuurbeheer via uitbreiding doelgroepen) mee te nemen in de context van de voorziene voortgangsbewaking van het Vlaams Natura 2000-programma.

De Raden stellen een onduidelijkheid vast inzake de vrijstelling van de onroerende voorheffing, en vragen om in de memorie bij het ontwerp van decreet te expliciteren dat de vrijstelling geldt voor de drie delen van de onroerende voorheffing. Dit is echter niet nodig, aangezien in punt '1. Situering' op pagina 2 hierboven reeds expliciet vermeld wordt dat via dit ontwerpdecreet fiscale voordelen verleend kunnen worden voor: "4° een gehele vrijstelling van de onroerende voorheffing voor een natuurbeheerplan type vier.". Dat dit het geval is, blijkt ook duidelijk uit de bewoordingen van artikel 2.1.6.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, waaraan de vrijstelling zal toegevoegd worden.

- De Raden vragen om de formulering van 'artikel 14, §2' te verduidelijken. In feite wordt de formulering bedoeld van artikel 2.7.6.0.5. §2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, zoals te wijzigen bij artikel 14 van voorliggend ontwerp van decreet. De opmerking is terecht, het woord 'ook' werd geschrapt in de tweede alinea.
- Ten slotte vragen de Raden te onderzoeken of de periode van één jaar niet te kort is in 'artikel 4, alinea 5.1', waarmee bedoeld wordt op artikel 16septies decies, vijfde lid, 1°, van het natuurdecreet, zoals te wijzigen bij artikel 4 van voorliggend ontwerp van decreet. Deze termijn werd gehanteerd om consistent te zijn tussen vrijstellingen voor erfbelasting, schenkbelasting en verkooprechten. De vraag lijkt evenwel gerechtvaardigd te zijn, aangezien in het geval van een overlijden erfgenamen minder voorbereid zullen zijn voor de opmaak van (de verkenningsnota van) een natuurbeheerplan dan in het geval van schenkingen of verkopen. Deze termijn wordt daarom opgetrokken van één naar twee jaar.

2.2. Raad van State

Op 18 augustus 2017 heeft de Raad van State advies nr. 61.912/1/V gegeven over het voorontwerp van decreet. Het advies heeft aanleiding gegeven tot de volgende beoordelingen en aanpassingen.

- De Raad suggereert om de memorie van toelichting bij het decreet op een aantal punten aan te vullen met een nadere verantwoording en verduidelijking van de gehanteerde techniek van omzetting. Deze aanvullingen zijn doorgevoerd bij de betreffende passages in hoofdstuk 1.
- De Raad van State vraagt zich af of het betrokken voordeel dat door voorliggend ontwerp van decreet niet kan worden gekwalificeerd als staatssteun. Het antwoord daarop is negatief: de fiscale gunstmaatregelen die verbonden zijn aan natuurbeheerplannen door voorliggend decreet zijn geen staatssteun in de zin van artikel 107 (1) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Om dit te verduidelijken wordt in deze memorie een apart onderdeel opgenomen met betrekking tot de comptabiliteit met de Europese staatssteunregels.
- De Raad wijst tenslotte op een tegenstrijdigheid tussen de tekst van artikel 4 van het ontwerp van decreet en de toelichting bij dat artikel in de memorie, met name wat betreft de termijn waarbinnen het eerste verkennende deel van de procedure tot goedkeuring van een natuurbeheerplan moet worden goedgekeurd. Zoals weergegeven in de tekst van artikel 4 en in de algemene toelichting in de memorie, bedraagt de termijn om dat verkennende deel te laten goedkeuren twee jaar. De toelichting bij artikel 4 in de memorie wordt dienovereenkomstig aangepast.

3. Comptabiliteit met de Europese staatssteunregels

De steunmaatregelen zoals voorzien in het decreet betreffende de fiscale gunstmaatregelen die verbonden zijn aan natuurbeheerplannen (hierna: het fiscaal decreet) zijn geen staatssteun in de zin van artikel 107 (1) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

Op basis van artikel 107 (1) VWEU maakt een overheidsmaatregel verboden staatssteun uit indien de maatregel aan vier cumulatieve voorwaarden voldoet:

- 1° de maatregel dient door de Staat of met staatsmiddelen te worden bekostigd;
- 2° de maatregel dient een economisch voordeel toe te kennen waardoor bepaalde ondernemingen of producties worden begunstigd;
- 3° de maatregel dient selectief te zijn;
- 4° de maatregel moet het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig beïnvloeden en de mededinging op de interne markt verstoren of dreigen te verstoren.

De steunmaatregelen in het fiscaaldecreet voldoen ten minstens niet aan de volgende elementen in de zin van artikel 107 (1) VWEU:

- 1° er is geen sprake van ondernemingen of een economische activiteit;
- 2° er wordt geen economisch voordeel toegekend;
- 3° er is geen sprake van selectiviteit;
- 4° er is geen effect op het handelsverkeer of de mededinging tussen de lidstaten.

Meer in detail geeft dit de volgende duiding:

- 1° geen onderneming en geen economische activiteit

In dit kader moet gewezen worden naar de vaste rechtspraak volgens welke eenzelfde entiteit voor sommige activiteiten wel en voor andere niet als onderneming wordt aangemerkt. De kwalificatie als niet-economische activiteit of als economische activiteit moet voor elke door een bepaalde entiteit uitgeoefende activiteit afzonderlijk gebeuren¹. De Europese Commissie heeft deze rechtspraak in haar Mededeling van 11 januari 2012 betreffende de toepassing van de staatssteunregels van de EU op de voor het verrichten van diensten van algemeen economisch belang verleende compensatie bevestigd: 'Wanneer een entiteit als onderneming wordt aangemerkt houdt dit steeds verband met een specifieke activiteit. Een entiteit die zowel economische als niet-economische activiteiten verricht, dient alleen ten aanzien van de economische activiteiten als onderneming te worden aangemerkt.'. De Europese Commissie heeft deze stelling in haar Mededeling van 19 juli 2016 betreffende het begrip 'staatssteun' in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, voor wat betreft activiteiten in kader van natuurbehoud uitdrukkelijk herhaald:

33. Europa's rijke natuurlijke erfgoed, met inbegrip van het behoud van biodiversiteit, habitats en soorten, biedt verdere waardevolle voordelen voor de samenlevingen in de Unie.
34. Gezien hun bijzondere karakter kunnen bepaalde activiteiten op het gebied van cultuur en instandhouding van cultureel en natuurlijk erfgoed op niet-commerciële wijze worden georganiseerd en dus niet-economisch van aard zijn. Overheidsfinanciering van die activiteiten vormt dan ook mogelijk geen staatssteun. De Commissie is van mening dat overheidsfinanciering van een activiteit op het gebied van cultuur of instandhouding van erfgoed die kosteloos toegankelijk is voor het brede publiek, een zuiver maatschappelijke en culturele doelstelling dient die niet-economisch van aard is. Evenzo doet het feit dat bezoekers van een culturele instelling of deelnemers aan een activiteit op het gebied van cultuur of instandhouding van erfgoed, met inbegrip van natuurbehoud, die openstaat voor het brede publiek, een financiële bijdrage moeten leveren die slechts een fractie van de reële kosten dekt, niet af aan het niet-economische karakter van die activiteit, omdat die bijdrage niet kan worden beschouwd als een echte vergoeding voor de geleverde dienst.

De fiscale gunsten worden toegekend in het geval dat een goedgekeurd natuurbeheerplan bestaat of wanneer de intentie bestaat tot opmaken en laten goedkeuren van een natuurbeheerplan. Een natuurplan (type 1 tem 4) heeft geen economisch karakter. Er wordt geen steun verleend voor de economische functie van het terrein. De fiscale voordelen omvatten geen kosten verbonden aan economische activiteiten en kunnen derhalve niet onder de regels inzake staatssteun vallen.

2° geen economisch voordeel

De fiscale gunsten vormen louter een compensatie voor de uitvoering van openbare dienstverplichtingen, nl. natuurbehoud/beheer. Op de eerste plaats heeft het Hof van Justitie in het Altmark-arrest geoordeeld dat een maatregel die voorziet in de compensatie voor een dienst van algemeen economisch belang, geen economisch voordeel toekent en dus geen staatssteun oplevert indien aan vier cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1. de begunstigde onderneming moet daadwerkelijk belast zijn met de uitvoering van openbare dienstverplichtingen en deze verplichtingen moeten duidelijk zijn afgebakend;
2. de parameters op basis waarvan de compensatie wordt berekend, moeten vooraf op objectieve en doorzichtige wijze zijn vastgesteld;

---

¹ Voetnoot 1 in het antwoord van de gemachtigde: Decision of 12 September 2013, case T-347/09, Germany/Commission, 28 and 34.

3. de compensatie mag niet hoger zijn dan nodig is om de kosten van de uitvoering van openbare dienstverplichtingen geheel of gedeeltelijk te dekken, rekening houdend met de opbrengsten alsmede met een redelijke winst uit de uitvoering van die verplichtingen;
4. wanneer de met de uitvoering van openbare dienstverplichtingen te belasten onderneming in een concreet geval niet wordt gekozen in het kader van een openbare aanbesteding, waarbij de kandidaat kan worden geselecteerd die deze diensten tegen de laagste kosten voor de gemeenschap kan leveren, moet de noodzakelijke compensatie worden vastgesteld op basis van de kosten die een gemiddelde goed beheerde en afdoende uitgeruste onderneming zou hebben gemaakt.²

Onder het toepassingsgebied van het fiscaal decreet wordt geen voordeel toegekend in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU. De fiscale gunsten worden toegekend in kader van natuurbehoud/beheer, zoals reeds aangegeven, een openbare dienstverplichting. De parameters op grond waarvan de fiscale gunsten worden berekend, worden op voorhand op een objectieve en transparante wijze vastgesteld: het fiscaal decreet bevat de vrijstelling om onder meer de erfbelasting en schenkbelasting te betalen, waar duidelijk het bedrag van de vrijstelling wordt bepaald (vaste percentages). Bovendien zijn de vrijstellingen beperkt tot 50, 75 of maximaal 100% van de verschuldigde belastingen, en dus nooit meer dan het werkelijke bedrag van de belastingen.

3° geen selectiviteit

Alleen maatregelen die op een selectieve wijze aan bepaalde ondernemingen of categorieën van ondernemingen of bepaalde economische sectoren/producties een voordeel toekennen, vallen onder het begrip steun. Om te gelden als steunmaatregel in de zin van artikel 107 VWEU dient de steunmaatregel m.a.w. een selectieve werking te hebben. Alle fiscale gunsten zoals voorzien in het fiscaaldecreeet zijn gelijk en toegankelijk voor iedereen. De omvang van deze fiscale gunsten varieert in functie van de engagementen ten behoeve van het natuurbehoud/beheer en een verhoogde natuurkwaliteit die de belastingplichtige bereid is aan te gaan. De vrijstellingen zoals voorzien in het fiscaaldecreeet kunnen derhalve niet als selectieve maatregelen worden beschouwd.

4° geen effect op het handelsverkeer of de mededinging tussen de lidstaten

In haar Mededeling van 19 juli 2016 betreffende het begrip 'staatssteun' in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie stelt de Commissie dat: 'overheidsfinanciering voor gebruikelijke faciliteiten van infrastructuur (zoals restaurants, winkels of plaatsen voor betaald parkeren) die vrijwel uitsluitend voor een niet-economische activiteit wordt gebruikt, in de regel het handelsverkeer tussen de lidstaten niet beïnvloedt. Evenzo is de Commissie van mening dat overheidsfinanciering voor gebruikelijke faciliteiten die beschikbaar worden gesteld in het kader van niet-economische activiteiten op het gebied van cultuur en instandhouding van erfgoed (bijv. een winkel, café of garderobe tegen betaling in een museum), normaal gesproken geen invloed heeft op het handelsverkeer tussen de lidstaten.'

De fiscale gunsten worden toegekend in het geval dat een goedgekeurd natuurbeheerplan bestaat of wanneer de intentie bestaat tot opmaken en laten goedkeuren van een natuurbeheerplan. Er wordt geen steun verleend voor de economische functie van het terrein. De vrijstellingen hebben bijgevolg geen effect op het handelsverkeer of de mededinging tussen de lidstaten.

---

² Voetnoot 2 in het antwoord van de gemachtigde: Zaak C-280/00, arrest van 24 juli 2003, Altmark Trans GmbH en Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Jurispr. 2003, blz. I-7747, punt 95.

B. Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1.

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Wijziging van het Bosdecreet van 13 juni 1990

Artikel 2.

Artikel 13bis van het Bosdecreet wordt opgeheven, omdat deze aangelegenheid nu op gecombineerde wijze geregeld wordt in de Vlaamse Codex Fiscaliteit en het Natuurdecreet.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Artikel 3.

In dit artikel tot wijziging van artikel 16novies, §2, Natuurdecreet wordt de verplichting voor de instrumenterende ambtenaar om melding te maken van het voeren van natuurbeheer via een natuurbeheerplan op een bepaald terrein uitgebreid tot de akte van schenking, gelet op de ingevoerde vrijstelling van schenkingsrechten.

Artikel 4.

Er wordt een nieuw artikel 16septies decies ingevoegd in het Natuurdecreet. Dat nieuw artikel zet de fiscale voordelen die verkregen worden door de gehele of gedeeltelijke vrijstelling van erfbelasting, schenkbelasting of verkooprechten om in een (fictieve) subsidie.

De subsidie wordt toegekend voor een periode van 24 jaar, a rato van 1/24 per jaar. Dit betekent dat, wanneer de begunstigde niet meer voldoet aan de voorwaarden voor de toekenning van het fiscaal voordeel, het gedeelte van de subsidie dat teruggevorderd wordt overeenkomt met de resterende looptijd van de 24-jarige periode.

Om te kunnen genieten van de subsidie moet worden voldaan aan een aantal voorwaarden. Daarbij kunnen zich twee situaties voordoen:

1° als er een goedgekeurd natuurbeheerplan is, dan wordt het saldo van de subsidie teruggevorderd indien het natuurbeheerplan, zij het vrijwillig of verplicht, wordt opgeheven of het beheer wordt overgenomen door de Vlaamse Regering binnen een periode van 24 jaar na resp. datum overlijden of datum van de schenkings- of verkrijgingsakte;

2° zolang er nog geen goedgekeurd natuurbeheerplan is, kan het saldo van de subsidie om drie redenen worden teruggevorderd. Ten eerste, indien binnen twee jaar nadat de subsidie is toegekend, het eerste verkennende deel van het natuurbeheerplan (artikel 16octies, §1, 1°, van het Natuurdecreet) niet is goedgekeurd. Ten tweede, indien er binnen vier jaar geen goedgekeurd en gepubliceerd natuurbeheerplan is. Ten derde, indien het natuurbeheerplan wordt opgeheven of het beheer wordt overgenomen binnen de resterende looptijd van de periode van 24 jaar.

Artikel 5.

Er wordt een nieuw artikel 16duodevicies ingevoegd in het Natuurdecreet. Dat artikel handelt over de vrijstelling van erfbelasting die wordt geacht verleend te zijn als subsidie. In paragraaf 1 wordt bepaald dat het openstaand saldo van de subsidie wordt teruggevorderd bij de eigenaar of de vruchtgebruiker van het onroerend goed waaraan de subsidie is toegekend. Dit is niet noodzakelijk dezelfde persoon als de erfgenaam, legataris of begiftigde die de subsidie heeft toegekend gekregen.

Opdat de verkrijger van het onroerend goed waarvoor een fiscale vrijstelling is verleend zich bewust zou zijn van de gevolgen van de niet-naleving van het beheerplan, dient de eigenaar bij een eventuele overdracht van het onroerend goed de verkrijger in te lichten over de genoten fiscale vrijstellingen die nog teruggevorderd kunnen worden. Om mogelijke discussies te vermijden dient de eigenaar bij de akte die de overdracht regelt te vermelden dat er fiscale voordelen zijn verkregen waarvoor de toekenningsvoorwaarden nog niet zijn verstreken. De overdrager moet ook de datum vermelden waarop de één- en vierjarige periode eindigt indien er nog geen goedgekeurd natuurbeheerplan was afgesloten op het ogenblik dat het fiscaal voordeel werd toegekend. Indien er wel een goedgekeurd natuurbeheerplan was afgesloten op het ogenblik van toekenning van het fiscaal voordeel, vermeldt de overdrager de datum waarop de vierentwintigjarige termijn eindigt.

Indien de voormelde formaliteiten niet worden gevolgd dan heeft diegene die tot betaling werd gehouden verhaal op zijn rechtsvoorganger. De rechtsvoorganger heeft op zijn beurt verhaal op zijn rechtsvoorganger indien deze ook nagelaten heeft om de bepalingen van dit lid na te leven.

Artikel 6.

Er wordt een nieuw artikel 16undevicies ingevoegd in het Natuurdecreet. Dat artikel handelt over de vrijstelling van schenkbelasting die wordt geacht verleend te zijn als subsidie. In paragraaf 1 wordt bepaald dat het openstaand saldo van de subsidie wordt teruggevorderd bij de eigenaar of de vruchtgebruiker van het onroerend goed waaraan het fiscaal voordeel is toegekend. Dit is niet noodzakelijk dezelfde persoon als de begiftigde die de subsidie heeft toegekend gekregen.

Opdat de verkrijger van het onroerend goed waarvoor een subsidie is verleend zich bewust zou zijn van de gevolgen van de niet-naleving van het beheerplan, dient de eigenaar bij een eventuele overdracht van het onroerend goed de verkrijger in te lichten over de genoten fiscale vrijstellingen die nog teruggevorderd kunnen worden. Om mogelijke discussies te vermijden dient de eigenaar bij de akte die de overdracht regelt te vermelden dat er fiscale voordelen zijn verkregen waarvoor de toekenningsvoorwaarden nog niet zijn verstreken. De overdrager moet ook de datum vermelden waarop de één- en vierjarige periode eindigt indien er nog geen goedgekeurd natuurbeheerplan was afgesloten op het ogenblik dat de subsidie werd toegekend. Indien er wel een goedgekeurd natuurbeheerplan was afgesloten op het ogenblik van toekenning van het fiscaal voordeel, vermeldt de overdrager de datum waarop de vierentwintigjarige termijn eindigt.

Indien de voormelde formaliteiten niet worden gevolgd dan heeft diegene die tot betaling werd gehouden verhaal op zijn rechtsvoorganger. De rechtsvoorganger heeft op zijn beurt verhaal op zijn rechtsvoorganger indien deze ook nagelaten heeft om de bepalingen van dit lid na te leven.

Artikel 7.

Er wordt een nieuw artikel 16vicies ingevoegd in het Natuurdecreet. Dat artikel handelt over de vrijstelling van verkooprechten die wordt geacht verleend te zijn als subsidie. In paragraaf 1 wordt bepaald dat het openstaand saldo van de subsidie wordt teruggevorderd bij de eigenaar of de vruchtgebruiker van het onroerend goed waaraan het fiscaal voordeel is toegekend. Dit is niet noodzakelijk dezelfde persoon als de begiftigde die de subsidie heeft toegekend gekregen.

Opdat de verkrijger van het onroerend goed waarvoor een subsidie is verleend zich bewust zou zijn van de gevolgen van de niet-naleving van het beheerplan, dient de eigenaar bij een eventuele overdracht van het onroerend goed de verkrijger in te lichten over de genoten fiscale vrijstellingen die nog teruggevorderd kunnen worden. Om mogelijke discussies te vermijden dient de eigenaar bij de akte die de overdracht regelt te vermelden dat er fiscale voordelen zijn verkregen waarvoor de toekenningsvoorwaarden nog niet zijn verstreken. De overdrager moet ook de datum vermelden waarop de één- en vierjarige periode eindigt indien er nog geen goedgekeurd natuurbeheerplan was afgesloten op het ogenblik dat de subsidie werd toegekend. Indien er wel een goedgekeurd natuurbeheerplan was afgesloten op het ogenblik van toekenning van het fiscaal voordeel, vermeldt de overdrager de datum waarop de vierentwintigjarige termijn eindigt.

Indien de voormelde formaliteiten niet worden gevolgd dan heeft diegene die tot betaling werd gehouden verhaal op zijn rechtsvoorganger. De rechtsvoorganger heeft op zijn beurt verhaal op zijn rechtsvoorganger indien deze ook nagelaten heeft om de bepalingen van dit lid na te leven.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Artikel 8.

Het huidige belastingkrediet voor onbebouwde onroerende goederen in het VEN, voorzien in artikel 2.1.5.0.6 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit, wordt opgeheven maar er wordt een overgangperiode voorzien van twee jaar (zie artikel 21).

Artikel 9.

Met dit artikel worden in artikel 2.1.6.0.1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit een aantal wijzigingen aangebracht.

In 1° van dit artikel wordt de vrijstelling voor bosreservaten of voor bossen die erkend zijn als milieubeschermend bos opgeheven. De vrijstelling voor onbebouwde onroerende goederen die onder toepassing van het Bosdecreet erkend zijn voor de productie van bosbouwkundig teeltmateriaal blijft wel onbeperkt behouden.

In 2° wordt in artikel 2.1.6.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit onder een nieuw punt 10° een nieuwe vrijstelling ingevoegd. De belastingplichtige zal, zoals voor de andere vrijstellingen voorzien in artikel 2.1.6.0.1., deze vrijstelling van de onroerende voorheffing moeten aanvragen.

De vrijstelling van de onroerende voorheffing wordt verleend voor alle onbebouwde onroerende goederen waarvoor een natuurbeheerplan type vier is goedgekeurd.

Artikel 10 en 15.

Deze artikelen regelen de uitzondering op het progressievoorbehoud voor respectievelijk de erfbelasting en de schenkbelasting voor deze nieuwe vrijstellingen. De vrijgesteld belastbare grondslag wordt door deze bepalingen later niet terug bij de belastbare grondslag van de erf- of schenkbelasting geteld als de schenking van het onroerend goed binnen de drie jaar voorafging aan resp. een overlijden of de schenking van een ander onroerend goed.

Artikel 11.

Met dit artikel wordt in artikel 2.7.3.5.2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit een verwijzing naar artikel 2.7.6.0.5 toegevoegd. Dit artikel regelt de toerekening van het passief gerelateerd aan de onbebouwde onroerende goederen waarvoor een natuurbeheerplan type twee, drie of vier is goedgekeurd.

Artikel 12.

De huidige vrijstelling van de erfbelasting voor onbebouwde onroerende goederen in het VEN, voorzien in artikel 2.7.6.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit, wordt opgeheven maar er wordt een overgangperiode voorzien van twee jaar (zie artikel 21).

Artikel 13.

De huidige vrijstelling van de erfbelasting voor bossen, voorzien in artikel 2.7.6.0.3 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit, wordt opgeheven maar er wordt een overgangperiode voorzien van twee jaar (zie artikel 21).

Artikel 14.

Dit artikel voert een nieuwe vrijstelling van de erfbelasting in voor alle onbebouwde onroerende goederen waarvoor een natuurbeheerplan type twee, drie of vier is goedgekeurd. Voor een type twee natuurbeheerplan bedraagt de vrijstelling 50% van de verschuldigde erfbelasting. Voor type drie natuurbeheerplannen bedraagt de vrijstelling 75%. Voor type vier natuurbeheerplannen geldt een volledige vrijstelling. Bij de aanvraag van het fiscaal voordeel toont de eigenaar aan dat er een goedgekeurd natuurbeheerplan is voor het betreffende onroerend goed door middel van een afschrift van de beslissing tot goedkeuring van het natuurbeheerplan.

Deze vrijstelling wordt ook verleend indien de erflater een intentieovereenkomst heeft afgesloten met het Agentschap voor Natuur en Bos of indien de erfgenaam, legataris of begiftigde de intentie heeft om een natuurbeheerplan type twee, drie of vier te laten goedkeuren voor het onbebouwd onroerend goed dat hij heeft verkregen uit de erfenis. Voor een type twee natuurbeheerplan bedraagt de vrijstelling 50% van de verschuldigde erfbelasting. Voor een type drie natuurbeheerplan bedraagt de vrijstelling 75% van de verschuldigde erfbelasting. Voor een type vier natuurbeheerplannen betreft het een volledige vrijstelling. Hiervoor moeten alle erfgenamen, legatarissen of begiftigden die deze onbebouwd onroerende goederen erven, binnen de zes maanden na het openvallen van de nalatenschap, gezamenlijk een overeenkomst afsluiten met het Agentschap voor Natuur en Bos waaruit het engagement blijkt om voor het onroerend goed een natuurbeheerplan te laten goedkeuren. Deze vrijstelling wordt dan verkregen via een teruggave na ontheffing (zie artikel 19).

Artikel 16.

Een gelijkaardige vrijstelling als voorzien in artikel 14 voor de erfbelasting wordt ingevoegd in de Vlaamse Codex Fiscaliteit voor de schenkbelasting. Deze vrijstelling is van toepassing voor onroerende goederen waarvoor een natuurbeheerplan type twee, drie en vier is of zal worden goedgekeurd. Voor een type twee natuurbeheerplan bedraagt de vrijstelling 75% van de verschuldigde schenkbelasting. Voor type drie en vier natuurbeheerplannen betreft het een volledige vrijstelling.

Concreet voorbeeld voor een onroerend goed waarvoor een natuurbeheerplan type twee is goedgekeurd: een goed ter waarde van 200.000 euro wordt geschonken. 75% is vrijgesteld; 25% blijft belastbaar. De schenkbelasting wordt in dit voorbeeld berekend op een resterende belastbare heffingsgrondslag van 50.000 euro. Het vrijgesteld gedeelte van de heffingsgrondslag t.b.v. 150.000 euro wordt gesitueerd in de schijf belastbaar aan de marginale aanslagvoet.

De vrijstelling wordt dus eveneens verleend als er nog geen natuurbeheerplan bestaat, maar als er uiterlijk bij de aanbidding ter registratie van de authentieke schenkingsakte een intentieovereenkomst met het Agentschap Natuur en Bos gesloten wordt door de schenker of door de begiftigde.

Artikel 17.

Een gelijkaardige vrijstelling als voorzien in artikel 14 voor de erfbelasting wordt ingevoegd in de Vlaamse Codex Fiscaliteit voor het verkooprecht. Deze vrijstelling is van toepassing voor onroerende goederen waarvoor een natuurbeheerplan type vier is of zal worden goedgekeurd. In dit laatste geval ("zal worden goedgekeurd") dient een intentieovereenkomst gesloten te worden, door de verkoper of de koper, met het Agentschap voor Natuur en Bos en dit uiterlijk bij de aanbidding ter registratie van de authentieke akte.

Het betreft een volledige vrijstelling van de verkooprechten.

Artikel 18.

Dit artikel heft in artikel 3.3.1.0.8, §1, eerste lid, 14°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit het punt g) en het punt h) op. Die punten zijn overbodig geworden door de opheffing, hoger in dit decreet, van artikel 2.7.6.0.2 en 2.7.6.0.3 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Er wordt een nieuw punt k) toegevoegd, waardoor wordt voorzien dat de aangifte van nalatenschap, in voorkomend geval, de vraag tot toepassing moet vermelden van de vrijstelling als vermeld in artikel 2.7.6.0.5 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Die vrijstelling wordt ingevoegd bij voorliggend decreet. Punt k) verwijst naar de nieuw ingevoegde bepalingen in het Natuurdecreet, waar de als subsidie beschouwde fiscale vrijstellingen bepaald worden.

Artikel 19.

Dit artikel regelt de mogelijkheid om de vrijstelling in de erfbelasting naar aanleiding van de overeenkomst tussen de erfgenaam, legataris of begiftigde met het Agentschap voor Natuur en Bos via teruggave te kunnen uitvoeren bij wijze van ontheffing.

Artikel 20.

Dit artikel regelt de vermelding of de toevoeging van de bijlagen in of bij de authentieke akte van schenking of verkoop van een onroerend goed met een natuurbeheerplan of waarvoor de intentie bestaat om een natuurbeheerplan op te stellen.

Hoofdstuk 5. Inwerkingtreding

Artikel 21.

Aangezien dit decreet zich beroept op artikelen die ingevoegd werden in het Natuurdecreet door het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos, en dat bepaalde van deze artikelen nog niet inwerking zijn getreden, kan ook dit decreet nog niet in werking treden. Daarom wordt de datum van inwerkingtreding nader bepaald door de Vlaamse Regering.

Bij wijze van overgangsregeling gebeurt de opheffing van de huidige vrijstellingen bepaald in artikel 2, 8, 9, 1°, 12, 13 en 18, 1° en 2°, twee jaar nadat dit decreet in werking is getreden.

Tijdens de overgangsperiode van twee jaar, die wordt ingesteld door artikel 21, kan er zowel gebruik gemaakt worden van de huidige bestaande vrijstellingen, als van de nieuwe vrijstellingsregeling. Aangezien beide regelingen naast elkaar bestaan, beschikt de belastingplichtige over een keuzemogelijkheid.

Voor personen die vóór het einde van de overgangsperiode van twee jaar, die wordt ingesteld door artikel 21, wensen gebruik te maken van de huidige vrijstellingen voor erfbelasting, m.n. voor eigendommen in het VEN of voor bossen die voldoen aan de criteria duurzaam bosbeheer, blijven de bestaande regels van toepassing. Voor bossen die voldoen aan de criteria duurzaam bosbeheer betekent dit dat de vrijstelling wordt beschouwd als een fictieve subsidie, waarvoor tot 30 jaar na de toekenning van de vrijstelling moet voldaan worden aan de criteria duurzaam bosbeheer om de vrijstelling te behouden. Daarna kan men opnieuw genieten van een fiscaal voordeel, indien men voldoet aan de voorwaarden die ingevoerd worden via dit decreet.

Op deze manier beschikken ook eigenaars van bossen die voldoen aan de criteria duurzaam bosbeheer, en met andere woorden genieten van een vrijstelling van erfbelasting, ook in de toekomst nog steeds over de mogelijkheid om te genieten van een fiscaal voordeel. Artikel 107 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos bepaalt namelijk dat bestaande beheerplannen van natuurreservaten, bosreservaten en bossen binnen een periode van zes jaar geëvalueerd en omgezet worden naar een natuurbeheerplan conform artikel 16bis en volgende van het Natuurdecreet. Voor terreinen die een bijdrage leveren aan het instandhoudingsbeleid bedraagt deze termijn vier jaar. Wanneer een beheerplan niet is omgezet binnen de overgangperiode van twee jaar volstaat het dat de eigenaar aangeeft van plan te zijn het beheerplan te willen verderzetten door middel van de opmaak van een intentieovereenkomst als voorzien in artikel 14, 16 en 17 van voorliggend ontwerpdecreet. Aangezien in dit geval de voorwaarde bestaat dat er binnen vier jaar een goedgekeurd natuurbeheerplan moet zijn, als voorzien in artikel 4 van voorliggend decreet, komt de maximale periode (twee jaar + vier jaar) overeen met de maximale termijn van zes jaar waarbinnen de bestaande beheerplannen conform artikel 107 van het decreet van 9 mei 2014 moeten zijn omgezet.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE